

EMBERHALÁSZ

Isten Szolgája Brenner János lapja

II. évfolyam 4. szám – 2010. október – ára: 100 Ft

Édesapám, Brenner József

Brenner József

Brenner József 1960. október 6-án halt meg, három évvel fia vértanúsága után. Atyja, Brenner Tóbiás Szombathely polgármestere volt, anyja Stegmüller Katalin vallásos családból származott, s két pap nagybátyja is az egyházmegye lelkipásztoraként szolgált. Nagyanym örült volna, ha buzgó gyermeke is a papi hivatást választja.

Ezzel szemben Brenner József a Budapesti Műszaki Egyetemen szerzett gépészmérnök diplomát. 1929-ben Szombathelyen házasságot kötött édesanyammal, a felvidékről származó Wranovich Julianával. Házasságkötésüket követően közös otthonukban nevelték három fiúgyermeküket, köztük engem is.

Édesapám mint végzős mérnök iparfelügyelőként tevékenykedett. 1940-ben Pécsre helyezték, ahol az Iparfelügyelőség vezetője lett. 1946-ban helyezték vissza Szombathelyre, ahol kazánbiztosként dolgozott haláláig. Hivatalát beolvastották a Megyei Tanács ipari osztályába, s csak szakértelmének köszönhető, hogy három pap gyermeke és napi szentmise-hallgatása ellenére a helyén maradhatott.

Mindig elvégezte a napi rózsafüzér imádságát, s velünk is gyakran vitázott teológiai kérdésekről.

Szüleim – imádságos és szeretetteljes házasságuk gyümölcseként – minden második évben ott térdelethettek az újmise oltárnál, ahol testvéreimmel együtt álltunk, egymásnak asszisztálva. Biztos vagyok benne, hogy sokat imádkoztak papi életünkért és hűség hivatásunkért. Az utolsó újmise évében Isten feljánlásukat el is fogadta János testvérem vértanúhalálával.

1960. október 6-án édesanyám ébresztett. „Gyere – mondta –, papával valami baj van!” Apám ágyához siettem, úgy tűnt, mintha nem kapna levegőt.

Mellé ültem, ő felemelte a fejét, s a kezeim között egy nagyot sóhajtott és meghalt. Halála nem ért váratlanul bennünket. Sokat vesződött a gyomrával, 1960 júniusában megoperálták. Az orvos hasnyálmirigyrákot állapított meg nála, s azt is elmondta, hogy mindössze négy hónapja van hátra. Édesapám békével viselte betegségét. Szent Ágoston írja a lelki békességről: „*A béke a lélek vidámsága és nyugalma, a szív egyszerűsége, a szeretet köteléke.*”

Amilyen mély lelki életet élt, olyan buzgón készült a Jóistennel való találkozásra is. Betegsége utolsó heteiben minden nap eljött hozzá dr. Winkler József

püspök úr, aki lelki atyja, s a család barátja volt. A hatalom nem engedte püspökké szentelni, így plébániánkon, a ferences templomban káplánkodott. A családdal való ismeretsége akkor kezdődött, amikor szüleim 1952 késő őszen Győrbe utaztak, hogy télikabátjainkat utánunk hozzák a szemináriumba. Amikor a Káptalandombra értek, találkoztak Winkler tanár úrral, aki akkor került Győrbe dogmatika tanárnak. Édesapám halála után is rendszeresen meglátogatta, s vigasztalta édesanyámat.

Brenner József sírja a szombathelyi Szent Kvirintemplom kriptájában van. Szüleim maguknak vették meg a sírhelyeket a templom építésekor. Ezen kripták megváltása biztosította a templom építési költségeit. János testvérem is itt nyugszik.

Édesapám életében betöltötte az Istentől neki szánt hivatást, ami számára a példás családi élet beteljesítését jelentette. Mindhárom gyermeke célba ért. „*A nyugodt lélek vidámsága és derűje a szenvedélyek minden zivatartát és viharát elűzi!*” – írja Szent Jeromos. Ez a szellemiség jellemezte édesapámat is.

Brenner János életrajza

5. rész – A nyomozás

Soós Viktor

A Vas Megyei Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya és a Szentgotthárdi Rendőrkapitányság közösen folytatták le Brenner János ügyében a nyomozást. A nyomozással kapcsolatban fennmaradt 1035 (egyezerharmincöt) oldalnyi iratanyag, amely a Fővárosi Bíróság B. 5472/1965. számú büntetőügyében, Kóczán Tibor emberölés büntette tárgyában került Budapest Főváros Levéltárába.

Brenner János meggyilkolása után 1957. december 15-én reggel érkeztek a gyilkosság helyszínére a nyomozó szervek. A nyomozásban két csoport vett részt. A helyszínt a szentgotthárdi rendőrkapitányság munkatársai biztosították, majd kora délelőtt kiszálltak a helyszínre Szombathelyről a Belügyminisztérium Vas megyei Rendőrfőkapitányság Politikai Nyomozó Osztályának munkatársai is.

Sokat elárul az ügrről, hogy milyen személyeket vontak be a nyomozásba. Klamerusz Bélának és helyettesének, Illés Lászlónak komoly feladatot szántak az ügy „kiderítésében”, azonban a nyomozati iratokban nem találhatjuk meg az aláírásukat, nem hagytak „nyomot” maguk után. Érdeemes megjegyezni, hogy korábban mindketten az ÁVH tisztjei voltak Zala megyében, később pedig az ÁVH egyházi személyek utáni nyomozással, ügynöktartással bízta meg őket.

A Vas Megyei Rendőrfőkapitányság Szentgotthárdi Osztálya nagy létszámban jelent meg 1957. december 17-én Tóka Ferenc házában, ahol házkutatást

tartottak. Az első elítéltet, Tóka Ferencet számos alkalommal kihallgatták, ezekről a kihallgatásokról írásbeli jegyzőkönyvet vettek fel.

Brenner János két testvérét – Lászlót és Józsefet – is beidézték a szentgotthárdi rendőrségre. Így számoltak be erről: „*A temetés után került sor kihallgatásunkra. El kellett utaznunk Szentgotthárdra. Érdekes módon a máskor oly lassan kiállított határsáv engedélyt pillanatok alatt megkaptuk. ÁVO-s módszer szerint hosszasan várakoztattak minket. A szomszéd helyiségekből különféle hangokat, kiabálásokat hallottunk. Kezdtél elfogyni a türelmünk, szóvá is tettem Klamerusz Béla nyomozónak: – Akarnak-e tőlünk valamit, mert különben elme-gyünk? Ekkor külön szobába vezetett bennünket, egy adag papírt tettek elénk és mindent le kellett ír-nunk, amit tudunk testvérünkről. Az a kifejezés, hogy amit csak tudunk, valójában egyféle tudománnyt jelentett: szerelmi ügyeit. A legemberibb rendszerből minden, ami emberi, hiányzott. Sem sajnálkozás, sem részvét nem látszott az arcokon. Talán csak egy volt a nyomozók tengerében, akin valami együttérzés féle látszott. A nyomozás másik célpontja testvérünk tiszteletreméltó plébánosa volt. Szerettek volna egy gyilkost találni, de nem sikerült. Állítólag azt mondta az egyik nyomozó: – Sok kapcsolatot vizsgáltuk felül testvérüknek. Elmondhatom, hogy semmi kompromittáló adatot sem talál-tunk róla.*”

A rendőrség a nyomozás során az áldozatra terhelő bizonyítékként növel való kapcsolatot keresett, hogy ezáltal rossz színben tűnjön fel a káplán. Brenner Jánosra nézve azonban semmi terhelő bizonyítékot nem találtak, mert nem volt ilyen. Miután „*nőügyei*” nem nyertek bizonyítást, újabb fordulat következett. A nyomozóknak az volt a szándékuk, hogy bebizonyítsák, Brenner Jánost azért ölték meg, mert a plébánián a magyarlaki templom építésére összegyűjtött pénzt akarták megszerezni. Először Tóka Ferenc került a nyomozók figyelmének előterébe, akit azzal vádoltak, hogy bosszúból követte el a gyilkosságot, mert testvérét, Tóka Jánost Brenner János segítette

A Kóczán ház. Ide hívták beteghez Brenner Jánost

hozzá ahhoz, hogy papi pályára lépjen és teológiai tanulmányokat folytasson Győrben.

Ezen ügy lezárása után került Kóczán Tibor a nyomozó hatóságok figyelmébe, akinek indítéka a gyilkosság elkövetésére a nyomozó hatóság szerint az volt, hogy a magyarlakai templom építésére összegyűjtött pénzt akarta ellopni.

Elgondolkodtató, ha valaki tényleg ezt a pénzt akarta volna ellopni, akkor miért hívta ki a papot a plébániáról, ott is megölhette volna, hiszen egyedül volt. Mint később kiderült egyáltalán nem tűnt el pénz a plébániáról.

Az események rekonstrukciójából megállapítható, hogy a rendőrséget a nyomozás első percétől nem a tényállás felderítése, hanem a büntetőeljárás keretei között egy legenda létrehozásának szándéka vezette. A legenda célja annak leplezése, hogy Brenner János meggyilkolása olyan kitervelt akció volt, amellyel egyrészt meg akarták torolni Brenner „engedetlenségét”, másrészt meg akarták félemlíteni a buzgón működő papokat, s ezzel elősegíteni a hivatalos egyházpolitikát, amely az egyházak szétzilálására, majd megszüntetésére, az ateizmus „államvallássá” tételére törekedett.

A nyomozást ezért nem az illetékes életvédelmi osztály, hanem a politikai nyomozó osztály folytatta le. A legenda egyik sarkpontja volt a gyilkosság indítókának nevesítése, hiszen a valódi indítékokat a közvélemény előtt minden áron leplezni kellett. A bűncselekmény első, a legendába illeszkedő indítékeként kitalált szerelemfélézés is azt bizonyíthatja, Brenner Jánost papi mivoltában érte támadás. Hiszen ezzel halála után még papi fogadalmának megszegését is rábizonyíthatták volna.

Ezután a papi pályára lépett Tóka János testvére, Tóka Ferenc került látótérbe. Az ő esetében az indítók a gyűlölet lett volna, amely azért alakult ki benne, mert Brenner hatására lépett testvére a papi pályára. Ezt követte a bosszú és nyereségvágy összekapcsolása. A Legfelsőbb Bíróság eljáró ítélőtanácsai Tóka esetében elvetették mindkét indítékokat.

Később a Kóczán elleni eljárásban a vagyon elleni cselekmények miatt többszörösen elítélt fiatalember esetében a nyereségvágyból történt elkövetés került előtérbe. Ez az álláspont végül is jogerőre emelkedett, noha arra az elemi kérdésre nem adott választ egyik bíróság sem, hogy Kóczán miért nem hatolt be a pénzért a plébániára?

Jelentés az MSZMP archívumából

A véres karing

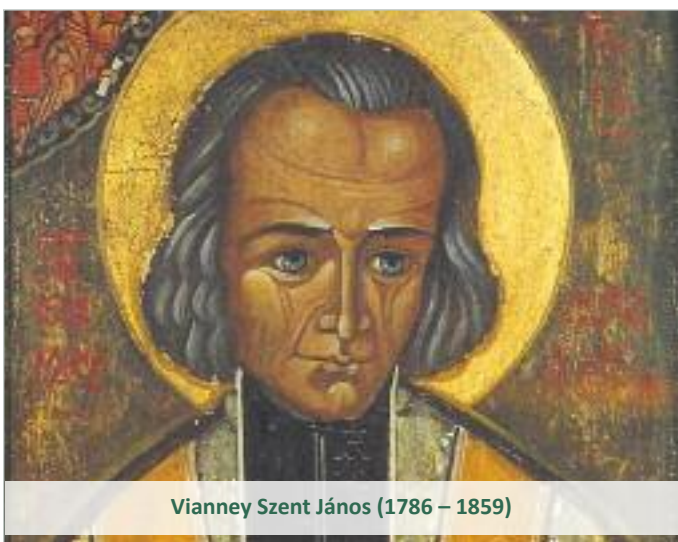
A mi jó papunk, Brenner János

Kovács Gergely

Egy brutális hajsza után, 1957. december 15-én hajnalban fiatal életét Isten Szolgája visszaadta az ő Teremtőjének. Ismerjük jól ennek az éjszakának minden szörnyű részletét, ismerjük azt is, hogy az egyházüldöző kommunista hatalom hogyan próbálta meg eltusolni ezt az ügyet, és hogyan próbálta meg eltörölni a meggyilkolt fiatal káplánnak még az emlékét is. Húsz év múltán ma Brenner János élő tiszteletének kegyelmei fakadnak ezen a vidéken, ebben a „szenteket termő” Szombathelyi Egyházmegyében.

Brenner János életének egyik titkát segített megértenem szeretve tisztelt XVI. Benedek pápánk apostoli levele, amelyben meghirdette a most nyáron lezárult Papság évét. A Szentatya ebben Vianney Szent János személyiségét a három evangéliumi tanácsra alapozott életvitelén keresztül mutatta be. Ebből szeretnék néhány gondolatot idézni:

Ha az életszentségnek az eléréséhez az evangéliumi tanácsok gyakorlatára a világi pap nincs is kötelezve úgy, mint a szerzetesek, ez mégis a keresztény megszentelődés rendes útja egy pap számára éppúgy, miként az Úr minden tanítványa számára.

Vianney Szent János (1786 – 1859)

Az ars-i plébános papi hivatásához igazítva élte meg az evangéliumi tanácsokat: a szegénységet, a tisztaságot és az engedelmisséget. Szegénysége nem egy szerzetes szegénysége volt, hanem olyan, amelyet egy paptól el lehet várni: miközben sok adományt kezelt, szem előtt tartotta, hogy ezeket az anyagiakat nem neki, hanem a templomnak, a szegényeknek, az árváknak, a legszegényebb családoknak adományoz-

ták. Ennél fogva „*elég gazdag volt, hogy másoknak adhasson.*” Ahogy ő maga mondta: „*Egyszerű a titkom: adj mindent tovább, semmit ne tarts meg magadnak.*” Ezért teljes nyugalommal mondhatta: „*Többé nincs semmim. A Jóisten magához szólíthat, amikor csak akar!*”

Tisztasága szintén olyan volt, mint amit egy paptól el lehet várni szolgálata folytán. Olyan ember tisztasága, aki naponta megérintette az Eucharisziát, aki szívének teljes elragadtatásával szemlélte azt, és aki ugyanazzal az elragadtatással ajándékozta tovább híveinek. Azt mondták róla, hogy „*a tisztaság ragyogott a tekintetéből*”, a hívők akkor vehették ezt észre, amikor egy szerelmes tekintetével fordult a tabernákulum felé.

Vianney Szent János engedelmissége is papi engedelmisség volt, és a szolgálatának mindennapi kötelességei iránti szenvedéssel teli ragaszkodásában testesült meg. Amint magának és nyájának magyarázta: „*Nincs két jó útja Isten szolgálatának. Egyetlenegy van: úgy szolgálni őt, ahogy ő szeretné, hogy szolgáljuk.*” Az engedelmes élet arany szabályának a következőt tartotta: „*Csak azt tedd, amit fel lehet ajánlani a jó Istennek.*”

Amikor ezeket a mondatokat először olvastam, Brenner János élete jutott eszembe, aki ciszterci szerzetes szeretett volna lenni, és amikor ez lehetlenné vált számára, akkor szerzetesi lélekkel lett kiváló lelkipásztor a kethelyi plébániának.

„*Elég gazdag volt, hogy másoknak adhasson.*” – Ez nemcsak az anyagiakra vonatkozik, hanem a személyiségére is, annak minden esetleges fiatalkori túlzásával együtt. Vidámsága, kedvessége, figyelmessége bearanyozta rövid lelkipásztori szolgálatát. Papi életének vezérfonala – és vértanúságának prelúdiuma – volt az önátadás, az alázat és az áldozatosság.

„*A tisztaság ragyogott a tekintetéből.*” – Az a mély tisztaság, amely megóvja a világi papot azoktól a kísértésektől, amelyek lerombolják papi hitelt és ellehetetlenítik szolgálatát. A papi nőtlenség nem értelmetlen áldozat volt számára, hanem értelmes hódolat Istennek, és a jó papok krisztusi lelkületének forrása.

Engedelmességét nemcsak atyai püspöke és plébánosa felé, de a mennyei Atya felé is élte és gyakorolta. Rövid papi szolgálatát éppúgy felajánlhatta volna Istennek tetsző áldozatul, mint azt a bizonyos utolsó éjszakát. *„Nincs két jó útja Isten szolgálatának. Egyetlenegy van: úgy szolgálni őt, ahogy ő szeretné, hogy szolgáljuk.”* Ezt a Vianney Szent Jánostól vett gondolatot megértette Brenner János akkor, amikor ugyan kérhette volna az elhelyezését Kethelyről, de nem tette, vagy akkor, amikor az Egyház üldözői először törtek az életére. Tudta jól, hogy mi vár rá, mégsem kereste az Isten-szolgálat másik, könnyebbik útját.

Isten Szolgájának nehéz égi születése volt: véres, mocskos, fájdalmas és hosszú. Nehéz vajúdas után érkezett meg az ő szegényen, tisztán és engedelmesen szeretett Istenéhez.

Be kell valljam, hogy sokáig nem láttam mást, mint azt a sok vért körülötte, azt a hihetetlen kegyetlenséget és embertelenséget, amivel meggyilkolták. Tudtam jól, hogy Brenner János vértanú, de nem szerettem túl sokat foglalkozni a vértanúságával. Ma már ezt is másként látom.

A lefolytatott tanúkihallgatásokból kirajzolódott előttem egy istenes papi élet, az evangéliumi tanácsok életre keltése, és kirajzolódott az a klasszikus vértanúság, amelyben nem a gyilkos és a halál módja a főszereplő, hanem Krisztus és az ő egyik leghűségesebb követője. Brenner Jánossal együtt többen meghalhattak volna azon az éjszakán vagy a gyilkosság eltussolását segítő koncepciós eljárás során. De Isten kizárólag az ő papjának a szeretet-vallomását kérte, és fogadta el élő, bűneinkért engesztelő és igaz áldozatként. Így azon az éjszakán a borzalmak helyett az isteni és emberi jóság diadalmaskodott, minden körülmény ellenére.

Brenner János feltétlen Isten- és emberszeretetről tanúskodik az ő vértanúhalála. Ezt érezték át, ezt értették meg akkori hívei, és ezért válhatott belőle mára nemcsak Kethely, nemcsak a Szombathelyi Egyházmegye, de egész Magyarország hitvalló papja. Azok, akik az ő életszentségéről és vértanúságáról tanúskodtak a szentté avatási eljárásban, úgy beszéltek róla, mintha ma is élne, mintha a Püspöki Palotából az ő szentmiséjére igyekeznének, és csak átjöttek volna, hogy elbűszkélkedjenek vele, milyen jó papjuk van. És szépen lassan mi, akik lebonyolítottuk

Brenner János temetési szertartás közben

tuk ezt az eljárást, elhittük nekik, sőt mi magunk is tapasztaltuk imaéletünkben, hogy Brenner János tényleg él ma is!

Abban a sötét korban éppúgy, mint napjainkban. Brenner János a mi Istenben bontakozó biztos jövőnk tanúságtevője, a Magyar Egyház magvetője. A mi jó papunk!

Milyen szép, teljes és értékes életet élt. Az Evangélium élő szószéke volt. Szép volt az arca, tiszta a tekintete, amikor a híveire nézett, és szép volt akkor is, amikor földi élete végén az ő Istenére tekintett! Ezt a szép arcot szeretnénk megpillantani mielőbb, most már nemcsak az emlékezők szemében, de saját szemünkkel Szombathely és az egész ország oltárain!

Az ő hathatós égi közbenjárására, XVI. Benedek pápa szavaival kérjük, hogy az Úr *„ébressze fel minden pap szívében a nagylelkű és megújult elkötelezettséget az iránt az eszmény iránt, hogy magukat teljesen Krisztusnak és az Egyháznak ajándékozzák.”* Vianney Szent János – és Brenner János – odaadó imaéletéből és a megfeszített Krisztus iránti szenvedélyes szeretetéből táplálkozott önmaguk mindennapi, fenntartás nélküli odaajándékozása Istennek és az Egyháznak. Ebből gazdagodott és gazdagodik ma is minden Krisztus-hívő.

Brenner János szentbeszéde

Kisboldogasszony napján

Elhangzott 1955. szeptember 8-án

Kisasszony napja a boldogságos Szűzanya születésnapja. Nagy-nagy öröm napja, hiszen a Megváltó eljövételére figyelmeztet. Csodálatosan tündöklő csillag keletkezett a mi életünk égboltján. Tudjátok, hogy a hajósok a tengeren, ahol csak vizet látnak mindenfelé, a csillagok után járnak. Beállnak egy csillag irányába, a nyomában járnak, így biztosan célba vezeti őket. Így kell nekünk is beállítanunk életünket erre a csillagra, a Szűzanya nyomdokain kell járnunk és ő biztosan célhoz vezet minket: az Úr Jézus Krisztushoz. Így teljesíti hivatását a boldogságos Szűz, amiért született: hogy Krisztust adja az embereknek és az embereket Krisztushoz vezesse.

Mire is tanít minket ez a fény, mely a mi csillagunkból, a boldogságos Szűzanyából árad? Átsegít minket az élet nagy nehézségein: először is a szenvedésben. Egy húsz éves fiatalember fekszik a kórházi ágyon. Átkozódik, Istent káromolja, hogy miért sújtja őt ilyen betegséggel, hiszen ő még fiatal, előtte az élet, élni akar, egy leány vár rá, akit eljegyzett magának. Egyik napja így telik a másik után káromkodással, szitkozódással, csak nem nyugszik. Nézzétek a Szűzanyát! Jézus után soha ember annyit nem szenvedett, mint ő. Az üldöztetés keserű kenyere, Jézus istállóban születik. Egész élete aggodás fiáért és milyen fájdalom lehetett a találkozás Jézussal a kereszttúton. Ettől kezdve nem hagyja el Jézust, felkíséri a Golgota hegyére, végignézi szent fia felfeszítését, haláltusáját, rettentő halálát. Nem törik össze, nem jajgat, hogy nem bírja tovább. Istenbe vetett mély hitével és bizalmával áll egyenesen. Ezzel tanít minket arra, hogy a szenvedéstől nem szabadulnunk kell, hanem azt szeretetből vállalni kell. A Szűzanya mutatja azt, hogy szeretettel lehet legyőzni a szenvedést, semmi mással. Minél nagyobb az ember életében a fájdalom, annál odaadóbban kell a Jóistent szeretnünk. A Szűzanya soha semmi bűnt el nem követett, és mégis mennyit kellett szenvednie.

Aztán arra is megtanít minket, hogy érdemes a szenvedést szeretetből vállalni és érdemes a szeretetért annyit szenvedni. Kitartása jutalmaként emelte fel a jó Isten testestől-lelkestől a mennyei dicsőségbe. Királynővé tette és hatalmat adott neki az egész világ felett. A szentek is sok szenvedés után mehettek csak be a mennyei dicsőségbe. Először meg kellett küzdeniük bűnös természetükkel, sok-sok szenvedésben kellett a szeretetet megtanulniuk. A mennybe felvett Szűzanya példája arra tanít, hogy érdemes a jó Istenhez hűségesen ragaszkodni.

Bízzátok hát egész életeteket, örömeiteket és bánatokat a boldogságos Szűzanyára, kérjétek, világossítson életetek sokszor sötét útján, tanítson meg

Giovanni Da Milano: A Szűz születése (1365). A kép a firenzei Santa Croce (Szent Kereszt) templom Rinuccini kápolnájában található

érdemszerzően szenvedni, szeretetből. Tanítson titeket kitartani hűségesen a Jóistenhez vezető úton, így teljesítve hivatását, és vezessen el mindnyájunkat Jézushoz.

A szeplőtelen Szűzanya soha nem hagyja el azokat, akik bizalommal fordulnak hozzá. Legyetek hát hozzá bizalommal, és meglátjátok a beteljesedést: eljuttok Jézushoz az ő országába, a boldogság birodalmába. Ámen.

Kisboldogasszony, Kisasszony Szűz Mária születésének ünnepe. A jeruzsálemi hagyomány a Bethesda-fürdő mellett tisztelte Mária születésének helyét. Az 5. század elején Szent Anna tiszteletére templomot építettek, amelynek felszentelési évfordulóján, szeptember 8-án emlékeztek meg Mária születéséről.

A horvátnádajjai Brenner-emlékmű megáldása

Dr. Gyürki László

Az egyházmegye minden részéről érkező hívek jelenlétében augusztus 22-én felavatták és megáldották a vértanú sorsú káplán, Brenner János emlékművét Horvátnádajján. Ünnepi szentmisét mutatott be Brenner József, az egyházmegye spirituálisa, aki homíliájában arról beszélt, hogy a szűk kapun való bejutás áldozatot jelent, de ennek vállalása minden keresztény kötelessége. A legnagyobb áldozatot a vértanúk hozzák azért, hogy e szűk kapun bejuthassanak. Megemlítette beszédében, hogy testvére milyen egyszerűen, mondhatnánk szegényen élt. Egyszerű volt a ruházata, a szobájában kevés bútor állt. A mennyek országába való bejutáshoz közbenjárhatnak értünk azok, akik már célhoz értek, Isten színe elé jutottak.

A szentmisét követően Németh Zoltán plébános köszöntötte az egybegyűlteket a templomkertben felállított emlékműnél, s elmondta, hogy a rendszerváltás után Brenner János tisztelete még erősebb lett. Sokaknak azonban ez nem tetszett, s az emlékére épült kápolnát többször megrongálták. A köszöntő után Geosics Bernadett elszavalta Maitz Jenő *Martyrium* című versét, majd Kovács Gergely történész,

posztulátor mondott ünnepi beszédet *A mi jó papunk, Brenner János* címmel. XVI. Benedek pápa a Papság évében Vianney Szent Jánost állította a papság elé példaképnek. Ebből a gondolatból kiindulva vont párhuzamot a szent lelkipásztor és a fiatal káplán között.

A boldoggá avatási iratokat Kovács Gergely Császár István általános helynökkel együtt öntötte formába. A munka során megrendítették a tanúk valloásai, akik úgy beszéltek a vértanú káplánról, mintha ma is köztük élne a már eltelt lassan hatvan év ellenére. Nemcsak az emléke, hanem ő maga is elevenen él bennünk – mondta beszédében. – Ezért is várjuk, hogy Egyházunk mihamarabb kijelentse, a megdicsőültek között tisztelhetjük őt.

Miután Császár István helynök úrral lelepleztük az emlékművet, Brenner József megáldotta azt, majd elmondtuk imánkat Brenner János boldoggá avatásáért.

Az emlékművön látható szobrot Lesenyei Márta Munkácsy-díjas művésznő keze nyomát dicséri. Az ünnepség Rátkai Ferenc *Lámpával kezében* című szerzeményével zárult.

Brenner Anasztáz O. Cist. lelki naplója a noviciátus alatt (részlet)

1950. augusztus

Hivatásunkban három elem van: a papi, a szerzetesi és a tanári. A pap közvetítő az Isten és az emberek között. Ehhez kell Isten- s emberismeret és szeretet. A pap a lelkek útjainak egyengetője.

A tanári elemben a nevelő a fő és a tanító. Nagy kincs, ha a profán tudományokat is az örök értékek megvilágításával kapja valaki. Érdekel minket e szempontból minden tudomány.

A szerzetesi hivatás: életszentségre való törekvés. Vállalnunk kell a kiváltságokból való megfosztottság állapotát. A szerzetes és a nép közt fennálló válaszfalat ma úgy látszik, hogy a jó Isten le akarja dönteni. Hasonlóvá kell lennünk minden emberhez a bűnt kivéve.

* * *

A beöltözésnél alázatosságunkban a földdel leszünk egyszintűekké. Így akarjuk kérni Isten és a rend irgalmát. A fehér ruha először a keresztségben volt rajtunk, majd beöltözéskor újra felöltözünk a fehér ruhába. A harmadik fehér ruha a Jelenések könyvében található, a pogányoké, akiket Krisztus váltott meg. Mostantól kezdve, ha a fehér ruhát nem is hordhatjuk, akkor is Krisztusba öltöztünk és lélekben hordjuk a ruhát. Minden nap újra mosom a Barány vérében és szárítom szeretetének tüzeiben és e ruha hordása örökké tart.

A kegyelem útját készítjük másokban. Isten erre választott ki minket. A név nemcsak azért lesz új, hogy a család ezen fogadjon be, hanem lesz egy

másik védőszentem, aki Istennél segíti az én lelki dolgaimat. Sok öröm vár ránk a rend részéről, hisz mindenki szeretettel tekint a novíciusra.

És az Úr Jézus szeretete vár. Úgy menjünk Jézus-hoz, mint a barátunkhoz, aki azzal fogad: Úgy vár-talak, de örülök, hogy itt vagy! És ugyanez a Jézus Isten is. Be akar minket avatni szívének titkaiba. Bele kell élnem magam az ő tiszta, alázatos szeretetébe. Fel kell ezáltal ismernem Krisztusban a barátot. Ebbe a baráti viszonyba bele kell kapcsolnunk a Szűzanyát, mert Jézus rábízta a mi nevelésünket.

* * *

Az Isten másik nagy tulajdonsága az alázatossága. (A tékozló fiú példája.) A szeretet legnagyobb teljesítménye az alázatosság. Az Atya jót ad annak is, aki rosszal fizet. Jézusban van meg tökéletesen az erkölcsi nagyság.

A szerzetesélet feladata kialakítani magunkban Krisztust. Krisztus a minta.

Emberhalász előfizetés

Az Emberhalász magazin megvásárolható a Szombathelyi Egyházmegye templomaiban, illetve előfizethető postai úton a Martinus Kiadónál (94/513-191; info@martinuskialdo.hu).

Az évente négyszer megjelenő magazin ára számonként 100 Ft. Egypéldányos postai előfizetés esetén az előfizetési díj 840 Ft, tíz példány feletti megrendelés esetén a Martinus Kiadó átvállalja a postaköltséget.

Az előfizetésekből befolyt összeget a Martinus Kiadó elkülönítve kezeli, s azt kizárólag a boldoggá avatás ügyének támogatására fordítja.

Főszerkesztő: Császár István **Főszerkesztő-helyettes:** Déri Péter **Szerkesztő:** Teklits Tamás, Mátyás Zsófia
Nyomdai munkák: Arrabona Print csoport – Print Invest Magyarország Kft. **Felelős vezető:** Ványik László

Kiadó: Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó 9700 Szombathely, Berzsenyi Dániel tér 3.,
Telefon: 94/513-191, E-mail: info@martinuskialdo.hu, Internet: www.martinuskialdo.hu

Felelős kiadó: Teklits Tamás igazgató **ISSN 2061-1587**

Az újságban található cikkek és fényképek csak a kiadó előzetes írásbeli engedélyével használhatók fel.